

Preek in de Avondmaalsdienst, Capelle-Schollevaar, 11 september 2011, 9.15 uur

Thema: 'Gods bemoediging', naar aanleiding van Genesis 14: 8-20 (kerntekst: vers 18)

1. Deze wereld is een gebroken wereld...

Waar was God op 'nine eleven', op 11 september 2001? Die vraag kan door je hoofd spoken, nu in deze dagen in kranten en op de tv wordt herdacht dat het tien jaar geleden is: die afschuwelijke aanslagen in Amerika.

Waar was God op dat moment? Hoe kon Hij dat toestaan?

En misschien heeft u diezelfde vraag wel gesteld op andere momenten in uw leven: 'Waar was God, toen Ik ziek werd? Waar was God toen dat ongeluk gebeurde? Waar was God in die moeilijke tijd?'

Het zijn vragen die je naar de keel kunnen vliegen. En als je de beelden van 11 september weer ziet, dan word je opnieuw stil...

Alleen moeten we wel één ding voor ogen houden. In de Bijbel liggen de zaken niet anders. Nergens wordt ons beloofd, dat God van deze wereld een paradijs zal maken. Nergens wordt gezegd: 'God houdt alle ziekte tegen, en alle rampspoed.' Integendeel! De Bijbel is glashelder: deze wereld is een gebroken wereld. Een wereld vol breuken en barsten. Een wereld die héél anders dan God heeft bedoeld.

Abram loopt daar keihard tegenaan, tegen de gebrokenheid van deze wereld. Hij woont in het land van de belofte, maar hij heeft nog geen vierkante centimeter voor zichzelf.

Abram is een vreemdeling, een allochtoon. En hij heeft wel de belofte van een groot nageslacht, maar Saraï en hij hebben geen kinderen. Abram woont in het kale bergland van Kanaän, en dan komt er ook nog een vreemdeling, met een Jobstijding. 'Abram! Abram! Ze hebben je neef Lot meegenomen, met zijn hele familie, en alle inwoners van Sodom en Gomorra! Alles is weggevoerd door Kedorlaomer en zijn bondgenoten, de koningen van het Oosten. Ze kwamen met een machtig leger en hebben de strijd gewonnen, het is één grote ramp!'

Als we ons nu afvragen: wat is de bijbelse beschrijving van de wereld waarin wij leven? Dan is het antwoord: 'Dit is de realiteit van deze wereld!' Ellende, oorlogen, rampen.

Wij kunnen daar heel verschillend op reageren. We kunnen bitter worden. Abram had kunnen zeggen: 'Here God, waarom hebt U ons naar dit land gebracht?'

Waarom moest dit allemaal zo gebeuren? Ik had beter in Haran kunnen blijven!' Je kunt opstandig worden, maar dat is niet wat Abram doet.

Je kunt ook heel gelaten reageren, en zeggen: 'Het heeft blijkbaar zo moeten zijn. Dan had Lot maar niet in

Sodom moeten gaan wonen. Het zal wel een straf van God zijn.' Maar ook dat is niet wat Abram doet.

Je kunt ook nog onverschillig je schouders ophalen, en zeggen: 'Ach, die arme Lot. Het is toch ook wat, tjonge, jonge. Maar ja, zolang die koningen maar niet in deze streken komen mag ik dankbaar zijn.' En vervolgens weer lekker je bakkie koffie naar binnen gieten.

2. Hoe reageert Abram?

Maar vindt u het niet opvallend? Abram leunt niet achterover, Abram reageert niet gelaten, Abram wordt ook niet opstandig, Abram bindt de strijd aan! Wij leven in een gebroken wereld, een wereld vol onrecht en ellende, en wij zijn geroepen om in deze wereld te staan voor het recht, te vechten voor de vrede, op te komen voor de armen, hulp te bieden waar we kunnen, ons in te spannen voor de verbreiding van het Evangelie! Elke dag gaan er mensen verloren, omdat zij buiten God om leven en sterven. Elke dag zijn er mensen, ook in onze directe omgeving, die schreeuwen om onze aandacht, onze zorg, onze liefde. Elke dag

zijn er kinderen die sterven van honger, terwijl wij geen raad weten met al onze kleren, die niet meer in de kast passen.

'Wees een zegen', heeft God tegen Abram gezegd, en Abram pakt dat heel concreet op. Hier zijn mensen in nood, hier is zijn neef in nood, en Abram bedenkt zich geen moment maar stuift erop af, met 318 man tegen een gigantische legermacht. Een Gideonsbende, klein maar ten volle overtuigd: 'Dit kwaad moet gestopt worden! Hier zijn mensen in nood, we moeten erop af.' U heeft dat vast ook weleens meegemaakt, van die situaties dat je denkt: 'Hoe kan ik in vredesnaam helpen, wat kan ik nu doen?' Maar je weet dan alleen één ding: 'Ik moet erheen.' En dan ga je. Naar een zieke, naar iemand die in een scheiding ligt, naar een stervende. In de naam van God, met een gebed in je hart, erop af. En God geeft zegen.

Nee, deze wereld is verre van ideaal. Maar is God dan weg? Heeft Hij Zich van de wereld afgekeerd? Volstrekt niet! Er is wel degelijk een goede God! En die goede God roept mensen, zoals Abram, zoals u en mij, om Zijn handen te zijn in deze wereld, Zijn voeten, Zijn ogen, Zijn mond. Wij gaan in Zijn naam, en dan gebeuren er wonderlijke dingen. Abram, met 318 mensen, verslaat een enorm leger, en bevrijdt zijn neef. Hij komt terug met de hele bevolking van Sodom en Gomorra, en de koning van Sodom, die net zelf zijn vader heeft verloren in de strijd, zelf net koning geworden, komt hem tegemoet. Sodom en Gomorra, het zijn steden vol goddeloosheid en onrecht, maar zelfs voor zulke steden is God hier nog genadig. God heeft geduld met mensen.

3. God werkt wonderlijk, door mensen heen!

Daar staat dat legertje van Abram, 318 mensen, intens gelukkig, want God gaf de overwinning! Maar ook intens vermoeid, in en in afgedraaid. Volkomen uitgeput door een ongelooflijke strijd. En ook daarin komen Abram en zijn strijders misschien wel heel dicht bij u, en bij jou en

bij mij. Ja, het leven is een strijd. Je krijgt het niet cadeau. En het zit vaak tegen. De school is net weer begonnen, en je ziet die hele berg boeken waar je dit jaar doorheen moet zien te komen. Je bent weer begonnen met je werk en je agenda loopt al weer bomvol. Of je zit juist eenzaam thuis, alleen overgebleven, en het gemis wordt eigenlijk alleen maar groter, steeds groter. Of je worstelt om alles weer voor elkaar te krijgen in je gezin. Of je vecht je eenzame gevecht met de depressies. Het leven is een strijd, soms een bittere strijd. Je kunt er eindeloos moe van worden.

4. De HERE bemoedigt vermoeide mensen

En dan staat daar opeens die vreemde figuur. Een koning. Nee, een priester. Nee, toch een koning. Een priester-koning. 'Mijn naam is Melchizedek,' zo stelt hij zich voor. 'Hier ben ik met brood en wijn.'

Zakken worden uitgeladen en het leger van Abram gaat erbij zitten. Intens moe, afgemat, maar hier knappen ze weer van op. Brood en wijn. Een Godsgeschenk. 'Wie bent u, Melchizedek?' Er komt een glimlach op zijn gezicht. 'Ik ben de koning van Salem, en ik ben priester van God, de Allerhoogste.' Abram begrijpt er niets van. Hij heeft altijd gedacht dat hij de enige was, hier in Kanaän, die die onbekende God diende, de ene God, de

Allerhoogste. En opeens, vanuit het niets, is hier een vorst, een koning, die zich voorstelt als priester van de allerhoogste God. Wat een verrassende ontmoeting! Abram kan alleen nog maar in diepe verwondering op zijn knieën vallen, en dan voelt hij op zijn hoofd de handen van Melchizedek, die hem zegent. 'Gezegend zij Abram door God, de Allerhoogste, de Schepper van hemel en aarde, en geprezen zij God, de Allerhoogste, die uw vijanden in uw macht heeft overgeleverd.'

Abram, de stamvader van Israël, uit wie later de priesters van God zullen voortkomen, wordt hier gezegend door die mysterieuze koning van Salem. Salem, dat is: Jeruzalem. Stad van de vrede, de jaloezie. Op de troon van Jeruzalem zit honderden jaren later een andere koning: David. En in Psalm 110 zingt David over zijn Heer, zijn Meester, die priester zal zijn van een andere orde dan de gewone priesters. Die Heer, die Messias, zal priester zijn in de orde van

Melchizedek. En vindt u het dan een wonder dat de jonge christelijke gemeente in Melchizedek een voorloper heeft gezien, een type van Jezus Christus?

5. Melchizedek: de voorloper van Jezus!

Net als Melchizedek is Jezus naar ons toegekomen, en zijn afkomst is voor ons verstand niet te bevatten. Zoon des mensen, Zoon van God. Opeens was Hij er, verrassend dichtbij! Hij is naar ons toegekomen, naar ons, mensen die geroepen zijn door de goede God om Hem te dienen in deze wereld. We mogen weten dat Hij ons draagt en de overwinning geeft. En we mogen met Abram uitzien naar de toekomst, naar de totale overwinning, als de Here God nieuwe hemelen schept, en een nieuwe aarde. Maar ondertussen kan de strijd ons afmatten. We kunnen, zelfs na een overwinning, intens moe raken, en de moed verliezen. Dan is daar

Jezus. We dachten alleen te staan, maar Hij is bij ons. Hij geeft ons brood en wijn, tekenen van Zijn lichaam en bloed, die Hij geeft voor onze redding. Hij bemoedigt ons, Hij versterkt ons en Hij legt Zijn handen op ons. Ja, wij mogen leven onder zijn zegen. Abram is verwonderd, en hij geeft van alles wat hij heeft 10 % aan Melchizedek, en daarmee aan de God van Melchizedek. Dat doe je toch, geven in de dienst van God is toch een voorrecht, een vreugde?

Abram wordt versterkt en bemoedigd door brood en wijn. Zó is ook Jezus hier, vanmorgen, om ons te bemoedigen, en om ons te zegenen.

In mijn hoofd klinkt een lied, misschien kent u het wel:

*Vermoeide reiziger, hier is een herberg,
doe nu je schoenen uit en rust hier een weinig.
Met brood en wijn geef ik je weer kracht.
Ik ben jouw huis, ik zal je verwarmen,
en onder jou zijn eeuwige armen.*

*Vermoeide strijder, hier is een schuilplaats,
was nu je voeten en slaap tot de morgen.
Met brood en wijn geef ik je weer moed.
Ik ben jouw schild, ik geef je erbarmen
en onder jou zijn eeuwige armen.*

Amen.

Reageren? Bel of mail: René van Loon, 010-442 6280, c.m.van.loon@freeler.nl
(Het lied is van Elly en Rikkert Zuiderveld en is te vinden op de CD 'Zend mij')